

Michal Habdža bol bohatý, hrdý a panovačný gazda. Deti i manželka ho museli bezpodmienečne poslúchať a tvrdo pracovať. Mal troch synov – Urbana, Mikuláša, Filipa – a dcéru Jozefínu. Jeho manželka Verona bola tiež prísna, ale na rozdiel od manžela bola i skúpa a bezcitná. Navonok bola veľmi pobožná, avšak mala v sebe iba málo hlbších citov. Aj svoje deti vychovávala tvrdo, neprejavovala k nim veľa lásky. Najspokojnejšia bola vtedy, keď sa mohla utiahnuť do izby s fľašou vína.

Michal Habdža nemohol svojmu synovi Urbanovi odpustiť, že nemyslel na majetok a oženil sa s chudobnou sirotou Kristínou. Dovolil sice, aby bývali na gazdovstve, ale aj on, aj jeho žena sa k nim správali ako k sluhom, nemali pre nich ani jedného dobrého slova. Urbanov a Kristínin syn Marek – hoci bol ich prvým vnukom – bol pre nich len „pankhartom“ (keďže mladí museli dlho čakať na otcov súhlas so svadbou, Marek sa narodil už mesiac po svadbe). Jediná, ktorá im pomáhala, bola dobrá a láskavá, ale popri tom energická prababička Alojzia Kristová. Iba ona sa odvážila vzdorovať svojmu prísnemu a tyranskému zaťovi a povedať mu pravdu do očí.

Urban sa napokon rozhadol, že odide z otcovho domu. Bez jeho vedomia si s Kristínou kúpili na dlh dom a dva menšie vinohrady v neďalekom Vlčindole, zbalili sa a odišli. Urazený Michal Habdža dlhé roky nechcel o nich ani počuť.

Urban, Kristína a malý Marek si vo Vlčindole zvykali iba pomaly. Žili však v láske a tvrdo pracovali. Urban bol šikovný a rozumný gazda, jeho vinohrady boli najkrajšie v okolí. Získal si aj priateľov (napr. Olivera Ejhledješku a jeho rodinu). Jeho najväčším nepriateľom bol Silvester Bolebruch, najbohatší gazda v dedine, ktorý voľakej tiež dvoril Kristíne a nemohol na ňu zabudnúť. Nevedel zniest, že Kristína je šťastná s iným mužom a využil všetky možnosti, aby im uškodil.

Urbanova rodina sa rozrastala, narodila sa im dcérka Magdalénka a neskôr dvojčeky Cyril a Metod. Prababička Kristová sa im snažila pomáhať, bola pre nich veľkou oporou.

Urban ako oduševnený stúpenec pokroku a reforiem vstúpil do úverového a neskôr i do vinohradníckeho spolku. Spolok však skrachoval a Urban bol nútenej si zobrať ďalšiu pôžičku, aby zachránil dom pred dražbou. Odvtedy sa až do smrti trápil splácaním dlhov a výsledok jeho práce pohltili úroky a splátky.

Po vypuknutí 1. svetovej vojny musel narukovať i Urban. Gazdovstvo zveril Kristíne a desaťročnému Markovi. Pre Marka sa tým skončilo obdobie jeho detstva. So zaťatou vytrvalosťou sa snažil zvládnúť všetky práce vo vinohrade. Keď Urban prišiel o dva roky domov na dovolenkú, videl, že z jeho syna sa stal skutočný gazda.

Marek bol aj nadaným študentom, hoci do školy mohol chodiť iba v zime, keď sa skončili práce vo vinohrade. Veľmi sa mu páčila spolužiačka Lucka Bolebruchová, dcéra ich īahlavného nepriateľa Silvestra Bolebrucha.

I keď Kristína a Marek ľažko pracovali, v rokoch vojny bola bieda čoraz väčšia. Kristína čakala ďalšie dieťa, bola chorľavá a slabá. Prišla zima a tuhé mrazy. Jedlo sa im miňalo, deti boli stále hladné. Kristína sa napokon rozhodla pokoriť sa a požiadala Michala Habdžu o pomoc. Vybrala sa aj s Markom do Zelenej Misy, aby vypýtala od bohatého svokra aspoň trochu jedla. Michal Habdža sa k nim správal povýšenecky, pokoril Kristínu i svojho vnuka, čo hrdý Marek nemohol zniest a návšteva sa skončila konfliktom. Kristína a Marek odišli s prázdnymi rukami. Keď to videla prababička, vybrala sa do Vlčindola, hoci vonku zúrila snehová vichrica. Chcela zobrať jedlo svojim hladujúcim pravnúčatám. Ráno ju našli zamrznutú pod závejom snehu pred Urbanovým domom vo Vlčindole.

Starý Habdža sa potom konečne nad nimi zlútoval a poslal im jedlo na celú zimu (nezabudol však odkázať, že Kristínu nechce vidieť ani pri svojej smrteľnej posteli).

Onedľho však rodinu postihla veľká tragédia. Deti – okrem Marka – ochoreli na záškrt. Markovi sa uprostred noci podarilo dovezť lekára, dvojčeky Cyril a Metod naprieck tomu zomreli, zachránila sa iba Magdalénka. Počas tej hroznej noci sa narodilo aj Kristínino posledné dieťa, Adamko. Kristína po pôrode dlho ležala, choroba a smrť dvojčiek ju pripravili o posledné sily. O gazdovstvo a domácnosť sa museli postarať deti – Marek a Magdalénka.

Marek mal už štrnásť rokov. Chýr o tom, aký je statočný, sa dostal i k Michalovi Habdžovi. Prišiel vnuka navštíviť, a keď si popozeral vinice, s uznaním pochválil mladého gazdu. Bol už chorý a zdalo sa mu, že najvhodnejším dedičom jeho majetku bude Marek, v ktorom spoznal typicky habdžovské vlastnosti – tvrdohlavosť, pracovitosť a nepoddajnosť.

Po skončení vojny prišiel domov i Urban. Michal Habdža zomrel a vo svojom testamente odkázal polovičku gazdovstva Markovi. (Rodine to zatiaľ nepomohlo, pretože podľa testamentu mala stará matka do svojej smrti právo žiť a gázdovať na Markovom dedičstve.)

Urbana zvolili za richtára a on sa s novými nádejami pustil do práce a spoločenského života. Opäť vstúpil do družstva, ale kvôli špekulantom a podvodníkom zase skrachovali a Urban prišiel o ďalšiu časť majetku. Boli stále chudobnejší, Urban nevládal platiť bankám splátky. Keď videl, ako pomaly prichádzala o všetko, začal piť.

Marek odišiel študovať do vinohradníckej školy. Spolužiaci sa mu spočiatku vysmievali, pretože bol chudobný a zle oblečený. Každého však prekvapil svojimi vedomosťami a stal sa najlepším žiakom školy. Po jej skončení sa prihlásil na hospodársku školu. Podarilo sa mu ju dokončiť iba vďaka štipendiu, ktoré mu vybavili profesori, aby nestratili nadaného žiaka (s ktorým sa mohli pyšiť pri inšpekciách).